

1700-talets klänningar fästes ihop framtill med hjälp av magplattan – en triangelformad platta placerad över bröst och mage, en så kallad estomac (franska för mage). Den här klänningen har istället en snörning i ryggen för att lättare kunna tas på och av och bättre passa flera barnstorlekar.

Ärmarna avslutas med ärmvolanger – en spets fastsydd som en volang vid ärmens slut, en så kallad engageante.

FOTO: OVE NORRÉGG

Rokoko-klänningar för barn

Design av Anna Bergman

Varje klänning är unik i färg- och materialval
Uppsydd av Skrädderikompagniet LiLaRo,
Stockholm för Slottsboden, Kungliga slottet

Begränsad upplaga

Klänningen består av två delar, underst en jupe (franska för kjöl) och ovanpå en robe (franska för klänning). Roben ser ut som en fotsid kappa knäppt ner till midjan och lämnas sedan öppen. Klänningarna fick sin vidd genom en panier (franska för korg), dvs en ställning runt höfterna. För att den här klänningen lättare ska kunna tas på och av är ställningen fastsydd i kjölen.

Beskrivning av rokokostilen

Rokoko är en stilriktning inom konsten som började ta form i franska hovkretsar under 1720-talet och spred sig hos Europas aristokrati fram till 1770-talet. Stilen representerar en slags ornamentik som användes både för möbler, arkitektur och inom klädmode. Den kan beskrivas som organisk och levande men samtidigt förfinad. Raka linjer och skarpa hörn var bannlysta, karakteristiska uttryck var däremot böljande slingor. Nytt för denna tid var ornamentens asymmetri och en förkärlek för diagonaler. Den typiska symbolen för stilen är en rocaïlle, (franska för snäckskal) som även givit namn till konststilen rococo (franska för rokokoko).

Förslag på accessoarer till en rokokoklänning

Tidstypiska accessoarer som lämpligen kombineras med klänningen är solfjäder, långa handskar och spetsnäsduk. Både hals- och armband var vanliga smycken under rokokon. Rysch kan användas som halsband, snävt fästad runt halsen med en rosett kallades den lopprysch eftersom den samlade upp lopporna. Rysch är en för rokokon raffinerad dekoration, nämligen en veckad, lång tygremsa (med fördel motveck). Håret var uppsatt och vitpudrat, även ansiktet vitminkades för att efterlikna kinesiskt porslin. Moucher placerades ut i ansiktet, i form av små sammetsprickar som klistrades fast på huden. Mouche (franska för flugor).

Material och färgval under rokokon

Under rokokon var tryckta bomullstyger så kallade kattuner högsta mode. Bomull och linne var de vanligaste textilierna. I hovsalarna florerade dock exklusiva stoffer, tunna sidentyger bredde fluffigt ut sig över höftställningarna och i skenet av gnistrande stearinljus bländades man av reflekterande speglar, glittrande smyckestenar och glänsande siden. Färgerna var inte så pastellartade som vi gärna föreställer oss idag utan kunde vara både starka och klara. Även en ljus kylig färgskala förekom. Kulörer som kombinerades var i regel grannfärger som att till exempel matcha grönt med gult eller rosa med ljusblått.

Motiv och dekor inom rokokon

Under tidigt 1700-tal var inflytandet från Kina stort, man inspirerades av "kineserier", vilket också avspeglade sig i tidens textilier. Sidentyger med kinesiska motiv användes därför till klädsömnad åt aristokratin. Sedan kom blommorna. I mitten av seklet drömde hovfolket om naturen och bejakade sin längtan genom att låta sina kläder blomstra. Blommönster av alla de slag trycktes, vävdes eller broderades på tygerna. Till de blommönstrade klänningarna drog man sig inte för att tillverka rosetter, rynkade sidenband, volanger, spets och rysch. Mycket av allt detta "pynt" skapades av klännings-tyget.

Skötselråd: Vattentvätt i 30 grader, ej torktumlning, strykning efter behov.

Efter tjugofem år som kostymtecknare inom teater, har jag lång erfarenhet av arbete med teaterkostymer. Jag har lärt upp på Dramaten där jag bland annat gjort kostymerna till några av Ingmar Bergmans uppsättningar. Ett noggrant researcharbete ligger bakom varje teaterdräkts utförande. Min kostymskiss är utgångspunkten för tillskäraren som tar fram mönstret varefter skräddaren syr dräkten. På samma sätt har dessa barnklänningar i rokokostil skapats. Jag har omsorgsfullt valt tyg till varje enskilt plagg och varje dräkt har sina specifika och tidstypiska detaljer. Dräkterna är sydda av erfarna teaterskräddare och varje exemplar är unikt.

Anna Bergman